

KERKBRIEF

België-Belgique
P.B.-P.P.
BC 30560

Driemaandelijks

Jaargang 39, nr 4 - winter 2010

Periodiek van de Verenigde Protestantse Kerk in Leuven
Verantwoordelijke uitgever: Ernst Veen, L. Beosierlaan 89, 3010 Leuven
P 708844 – Afgiftekantoor: Leuven Mail

Inhoud

- 2-3 Adventstijd: Hoort wie klopt daar?
- 4-6 Kerkdiensten
- 7-8 Willem Barnard overleden
- 9-11 Kerstmis
- 12-13 Woorden van de kerk
- 14-15 Verslag van het bezoek aan Museum M
- 16-17 Gemeentenieuws
- 18 Protestantse radio- en televisie-uitzendingen
- 19 Bereikbaarheid
- 20 Adressenlijst

Adventstijd: Hoort wie klopt daar?

“Hoort wie klopt daar kinderen...” ’t is een vreemdeling zeker, die verdwaald is zeker, ‘k zal eens vragen naar zijn naam. Deze woorden uit een bekend Sinterklaasliedje zijn, in de adventstijd, de tijd waarin we de komst van de Messias gedenken en verwachten, ook op een andere wijze zeer toepasselijk. De woorden van een vreemdeling in Openbaring 3 (vs14-21): “Zie, Ik sta aan de deur en ik klop”, zouden immers ook als adventstekst kunnen gelden. Herkennen wij deze buitenstaander die binnen wil komen?

Hij klopt bij ons aan in de noodkreet om hulp van ieder die in nood verkeert en buitengesloten is uit de samenleving.

Hij klopt bij ons aan in de signalen om hulp van al die jongeren in onze maatschappij die het niet meer zien zitten. Ook zij voelen zich niet zelden buitenstaanders in onze verzakelijkte en onverschillige samenleving.

Hij klopt bij ons aan in de vreemdelingen en vluchtelingen, voor wie geen plaats is in onze herberg, hoogstens in de stal, in de barakken aan de randen van de vliegvelden, waar het welvarende westen haar onwelkome gasten buitensluit.

Hij klopt bij ons aan, in ons materieel zo rijke Laodicea, of zeg het welvarende Westen. In de vele mensen die om welke reden dan ook buitengesloten raken of door onze maatschappij tot buitenstaander gemaakt worden: door eenzaamheid of verdriet, door verslaving of marginaliteit, door materiële of geestelijke problemen, door ouderdom of aftakeling, door afkomst of andersgeaardheid, door ziekte of depressie en vult u zelf maar verder in waardoor mensen tot buitenstaander kunnen worden, uitgesloten uit de samenleving.

Hij klopt bij ons aan in de klop van een buitenstaander die wil binnen komen. Die geen buitenstaander meer wil zijn en die ook ons uit ons isolement wil halen. Het isolement van ons eigenbelang, van ons individualisme. Uit het gesloten economische fort dat Laodicea heet of zeg: het welvarende rijke Westen. Die ons wakker wil kloppen opdat we ons niet terugtrekken op een geïsoleerd welvend eiland, in een rijke maar ongenaakbare stad, vervreemd van de rest van de wereld.

Wie is die kloppende aan onze deur? Dat is de vraag die de Adventstijd ons voorlegt. De tijd waarin we uitzien naar de komst van het Kerstkind die bij ons wil binnenkomen, maar al meteen na zijn geboorte wordt buitengesloten uit de herberg en in een voederbak wordt gedirigeerd.

De deur voor hem open doen wil zeggen: gehoor geven aan het beroep, het appèl dat Jezus op ons doet.

Zo is advent niet alleen maar verwachting, maar ook opdracht. Niet alleen maar vrome spirituele wens, maar ook een concreet appèl. Een opdracht om reeds hier en nu in deze onrechtvaardige wereld te bouwen aan Gods komende Koninkrijk van vrede en recht. Waar geen buitengeslotenen, meer zullen zijn, maar waar mensen thuis zijn en voldoen aan hun ware bestemming: mens te zijn als *medemens*: bekommerd om elkaar en zo beeld en gelijkenis van God zelf.

Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Zo wil de komende Messias ons oproepen dat we open doen. Dat we onszelf niet opsluiten en zo afsluiten voor elkaar. Dat we zelf niet ‘binnen’ blijven, maar naar ‘buiten’ komen: om open te doen voor de Messias en in Hem: voor onze medemens. Want Jezus binnenlaten betekent tegelijkertijd onze medemens binnenlaten. Zeer in 't bijzonder hen die ‘de minsten’ worden genoemd.

Van Jezus zelf zijn immers de woorden: “Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest...”

Kortom, de deur open doen voor de Messias, betekent zoveel als: meebouwen aan het komende Koninkrijk van God, aan dat Rijk waar niemand tussen wal en schip valt. Waar God niet meer in de stal wordt gezet. Waar geen daklozen meer in de vrieskou hoeven te staan. Waar geen “buiten-staanders” of buitengesloten meer zullen zijn, maar waar mensen thuis zijn en voldoen aan hun ware bestemming: mens te zijn als *medemens* en aldus: als beeldrager van de Messias, naar Gods beeld en gelijkenis.

Ernst Veen

*december 2010**kerkdiensten*

- 12** Voorganger: Frank Marivoet
 Ouderling: Marcel Breem
 Organist: Henk Corporaal
 Teksten: Jes. 35: 1-10; Jak. 5: 7-10; Matt. 11: 2-11
 Collecte: Centrale Kas
 Kindernevendienst: Ida
- 19** Voorganger: Ernst Veen
 Ouderling: Dirk Panhuis
 Organist: Edy Kühn
 Teksten: Jes. 7: 10-17; Rom. 1: 1-7; Matt. 1: 18-25
 Collecte: Ruanda
 Kindernevendienst: Jan
- 25** Voorganger: Ernst Veen **Kerstfeest**
 Ouderling: Philipp Bratfisch
 Organist: Chris Klein
 Teksten: Ex.2: 1-10; Titus 3: 4-7; Luc.2: 1-14
 Kindernevendienst: Jelske
- 26** Voorganger: Ernst Veen **Doopdienst**
 Ouderling: Joëlle Segier
 Organist: Henk Corporaal
 Teksten: Gen.1:26; 1Kor.13: 1-13; Luc.2: 15-20
 Collecte: Gebouwen (kerk en pastorie)
 Kindernevendienst: wordt voorzien

Kerststal VPKB-gemeente Leuven

januari 2011

- 2** Voorganger: Frank Marivoet **Avondmaal**
Ouderling: Marcel Breem
Organist: Edy Kühn
Teksten: Jes.60: 1-6; Ef.3: 1-12; Matt.2: 1-12.
Collecte: Diaconaat
Kindernevendienst: wordt voorzien
- 9** Voorganger: Ernst Veen
Ouderling: Philipp Bratfisch
Organist: Chris Klein
Teksten: Jes.42: 1-7; Hand.10: 34-38;
 Matt.3: 13-17.
Collecte: Itabire (junilage)
Kindernevendienst: Jelske
- 16** Voorganger: Ernst Veen
Ouderling: Dirk Panhuis
Organist: Henk Corporaal
Teksten: Jes.62: 1-5; Rom.4: 1-12; Joh.2: 1-11.
Collecte: Ruanda
Kindernevendienst: Ida
- 23** Voorganger: Ernst Veen
Ouderling: Joëlle Segier
Organist: Edy Kühn
Teksten: Jes.49: 1-7; 1Kor.1: 1-9; Matt.4: 12-22.
Collecte: Gebouwen (kerk en pastorie)
Kindernevendienst: Jan
- 30** Voorganger: Antoon Schoors
Ouderling: Marcel Breem
Organist: Chris Klein
Teksten: Sefanja 2:3&3:9-13; 1Kor.1: 18-31;
 Matt.5: 1-12.
Collecte: Protestantse Solidariteit
Kindernevendienst: Michiel

februari 2011

- 6** Voorganger: Ernst Veen **Avondmaal**
Ouderling: Philipp Bratfisch
Organist: Henk Corporaal
Teksten: Jes. 43:9-12; 1 Kor. 2:1-5; Matt.5:13-16.
Collecte: Gebouwen (kerk en pastorie)
Kindernevendienst: Jelske
- 13** Voorganger: Ernst Veen
Ouderling: Dirk Panhuis
Organist: Edy Kühn
Teksten: Deut. 30:15-20; 1 Kor. 2:6-11;
Matt.5:17-26.
Collecte: Ruanda
Kindernevendienst: Jan
- 20** Voorganger: Ernst Veen
Ouderling: Joëlle Segier
Organist: Chris Klein
Teksten: Ex. 22:21-27; 1 Kor. 3:16-23;
Matt.5:33-48.
Collecte: Gebouwen (kerk en pastorie)
Kindernevendienst: Ida
- 27** Voorganger: Frank Marivoet
Ouderling: Marcel Breem
Organist: Henk Corporaal
Teksten: Jes. 49:13-18; 1 Kor. 4:1-5; Matt.6: 24-34
Collecte: Diaconaat
Kindernevendienst: Michiel

maart 2011

6	Voorganger:	Ernst Veen	Avondmaal
	Ouderling:	Philipp Bratfisch	
	Organist:	Edy Kühn	
	Teksten:	Deut.11:18-28; Rom.3:21-28; Matt.7: 15-27.	
	Collecte:	Protestantse Solidariteit	
	Kindernevendienst:	Jelske	

Willem Barnard overleden

Op 21 november jl. is de dichter en liturg Willem Barnard (alias Guillaume van der Graft) op 90-jarige leeftijd overleden. Hij heeft zeer veel betekend voor de vernieuwing van het kerklied. Naast schrijver van vele boeken, liturgische zowel als literaire werken, geldt hij als een belangrijk dichter, zowel op het gebied van psalmvertalingen als nieuwe gezangen. In het Liedboek der Kerken staan 76 liederen van hem, waarvan 22 bewerkingen, zoals bv. adventsgezing 446 waarin te lezen staat:

*Zolang gij nog onzichtbaar zijt,
Een zon diep in de nacht,
Roep ik uw nadering reeds uit
Omdat ik u verwacht*

*O Jezus, hoe vertrouwd en goed
Klinkt mij uw naam in 't oor,
Als ik van alles scheiden moet
Gaat nog die naam mij voor.*

Elders vraagt Barnard zich echter af: “Waar blijft Hij zo lang?” Het is de vraag naar de grote komst, de advent van de Messias. God is voor Barnard niet de figuur die alles regelt, niet 'de bedrijfsleider van de firma Universum'.

Wie hij wel is, kan Barnard alleen in poëtische taal onder woorden brengen: 'Uit een duister raadsel komt een lief geheim naar mij toe en daar antwoord ik op, door altijd maar weer naar de kerk te kleppen'. De mensvormige God van het oude testament spreekt hem aan: 'die snuift, is boos, heeft pijn als een vrouw die baart, hij huilt en lacht'.

Waar het in de bijbel omgaat is dat er een “naar-je-toekomst” is, een vooruitzicht dat de ellende ophoudt, dat de mensen elkaar niet langer kapotmaken, shalom... Aan die glanzende toekomst wil ik vasthouden, hoewel je er geen donder van ziet'.

Barnard (1920) is ooit begonnen als hervormd predikant, maar dat hield hij op den duur niet vol. Vooral het pastoraat viel hem zwaar. Hij werd depressief en ging in 1975 vervroegd met emeritaat. Sindsdien wijdde hij zich aan het schrijven. Met de typering “dichter-dominee” is hij nooit blij geweest: 'Dat is als een amfibie die half in het water en half op het land leeft, nergens volwaardig'.

Hij neemt in kerkelijk Nederland een bijzondere positie in: hervormd theoloog, dichter en psalmberijmer, oud katholiek geworden, op zijn geheel eigen wijze de Schriften uitleggend, nooit in een hokje te plaatsen. Vrijzinnigen kunnen niet met hem uit de voeten, evangelicalen al evenmin. Maar zijn mystiek aandoende geloofsbeleving zorgt op onverwachte momenten voor herkenning over kerkmuren heen. Hij voelde zich zowel katholiek als protestant en noemde zichzelf daarom met een woordspeling: “proteliek en kathestant”.

Ernst Veen

Kerstmis

Kerstmis is altijd gevierd als een nachtfest. Wij hebben daar geen moeite mee, wij zouden veel meer moeite hebben met Pasen als dageraadsest, dienst om half vier in de kerk! We zijn trouwens van nature meer op Kerstmis dan op Pasen. Het balanceert beter met ons natuurlijk metabolisme mee, dit winternacht-feest. Zoals wij per etmaal ons gevoeligste moment hebben een paar uur voor zonsopgang, dan zien we spoken of engelen, dan wiebelt de balans, zo is het ook in 't jaargeheel. In december zijn we het meest religieus. (...)

Ja, er staat dat het *nacht* was. Dat spreekt ons aan. Winternacht, stookseizoen, mist en mysterieusheid; het jaar legt zich op zijn andere zij, de klok stokt even, de nacht mompelt en zucht, het kraakt in de botten van ons bestaan. Maar als er staat dat het nacht was rondom Betlehem, het broodhuis, dan betekent dat meer. Het betekent iets dat wij alleen kunnen verstaan als wij de 'tale Kanaäns' niet verachten. (...)

Wat is het dat de Schrift zegt? De Schrift zegt dat het nacht was. Met behulp van de profeet begin ik dat woord te verstaan. Het is afgodentijd. Het is noodtoestand. Het is de *wereldnacht* waarover het gaat. Als Lucas zegt dat het nacht was, dwingt hij mij meteen te denken aan de tomeloze chaos die nog steeds in de mensenwereld voortduurt, aan die ongeschapen toestand waarin de wereld volgens Genesis niet hoeft te blijven *omdat God voor de mensen een licht doet opgaan*. Genesis 1 vs. 3: 'Er geschiedde licht'.

Dat geloofsbesef komt telkens terug in al de heilige verhalen. Denk aan die beslissende nacht, duisternis over de wereld, waarin als een kaars, als een wandelende boom, als een pilaar van vuur het teken werd gegeven voor de grote pelgrimstocht... (= de uittocht uit Egypte, EV) en heel die stoet erachter aan, een volk dat in het donker op weg ging omdat het een groot licht voor zich zag. Daar is die tekst weer uit de boekrol van Jesaja: het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien.

Die tekst gaat door al de Schriften heen en met de mensen mee door alle tijden. Het is nog altijd een ongeschapen boel, een duistere toestand, zolang wij nog zweren bij de zonnegoden, bij goud dat blinkt, bij macht en bezit, bij ik-wel-en-jij-niet-dat-is-nu-eenmaal-zo. De stoet van pelgrims is allang het oude nachtverblijf uitgetrokken, maar nog altijd zweren wij officieel bij afgoden die de dood in hun vleugels dragen. Wij gaan van nacht tot nacht steeds voort en de toestand van mensen is inderdaad zoals het met zwart krijt staat aangetekend in de Schriften, dat boek met het ouderwetse woord zonde erin.

Hoor Jesaja, hoe hij schrijft, hoe zijn pen hijgt, en kort gedicht dat nu nog kan worden verstaan door iedereen, een gedicht over mensen (Jes.8: 21vv.):

*verhard en verhongerd
en met de honger neemt
de woede toe,
men vloekt de koning
en men vloekt God
en ziet omhoog
en om zich heen op aarde
en daar is angst en duisternis,
nacht en benauwdheid,
donker waarin men verstoten wordt
...
want hij heeft nacht die noden heeft...*

De profeet is een stem voor velen. Hij schreef, men zou zeggen haast achteloos, een korte notitie, maar het is nog vandaag een rake commentaar op de kerstnacht. Als er dan sprake is van ‘nacht, besef wat dat betekent!

Jesaja was verre van de labiele religie die ons in de buik grijpt hier voorbij de bocht van ’t noordelijk halfmond dergenen voor wie de zon niet schijnt, de hemisfeer van benauwende nacht, van woede en van *geen God te zien* en van (dat nog het meest van al) *geen brood*. Hij vat, die man van toen,

nauwkeurig samen wat nu aan ónze orde is, een winter van materiële en geestelijke nood: *en hij die noden heeft heeft nacht*. Maar vlak erachter staat (en het staat *hier*-achter!) *het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien*. Dat is door slaven verstaan, dat kan door mensen in nood worden begrepen. Dat is een oerevangelie van Israël, het volk achter de vuurkolom aan. Ik vrees dat wij dáár weinig van weten. Onze kerstbomen hebben daarvoor te weinig van een brandend braambos en helemaal niets van en lopend vuur.

Het licht dat de schepping vooruit helpt is mens geworden op aarde. Laten we niet met alle gepraat over ‘licht in ’t duister’ vergeten dat bijbels gelezen, messiaans gesproken, dat *licht* waar het om gaat *mens* is geworden, dat *binnen de beperkingen van één stervelingschap* álles is beleefd, beziel, behartigd wat ‘licht’ heet in de Schriften: schepping in de woestheid van oerdriften, aanvuring, voorlichting, opheldering, voortleiding van mede-stervelingen. Zo goed als *nacht* menselijke nacht betekent, woede, wanhoop, moedwil amok en vertwijfeling, zo goed betekent *licht* een onuitwisbare aanwezigheid in de geschiedenis van het vlees, een geloof dat bergen hééft verzet. Het gaat met ‘christ-mis’ om het gezalfde leven, om het *messiasleven*. Het gaat om een *modus vivendi*, bestaanswijze niet als vod maar als God, binnen de muur van het vlees, brood delend en zo leven uitdelend. Want de schepping is gegeven als een mogelijkheid in onze handen, mits die niet krom zijn van bezitsrheuma.

Simeon zegt in datzelfde hoofdstuk Lucas 2: licht tot openbaring van de heidenen en daardoor verstaat men dan zoiets als evangelisatie. Maar het betekent: ontmaskering van de duistere praktijken die de mensen overal op aarde toepassen. Die onthulling is pijnlijk, dat masker is ons als een huid geworden. Wij verliezen ons gezicht. Maar alleen zo kan waar zijn wat in de oude priesterzegen staat: *JHWH zal zijn aangezicht over u doen oplichten en u genadig zijn, Hij zal zijn aangezicht over u op doen gaan en vrede geven.*’

Uit: Willem Barnard, Stille Omgang – Notities in het dagelijks verkeer met de Schriften, Brasschaat 1992, pp.1020-23.

Woorden van de kerk

Guido De Bres

Ik ben nog van voor de uitvinding van de kindernevendienst. Vanaf dat ik vijf was, werd ik geacht rijp te zijn om mee naar de kerk te gaan. Blijkbaar kon dat in die tijd. Hoe mijn ouders mij en ook nog twee broertjes en iets later nog een zusje een uur lang stilhielden, is me een raadsel. Mij is het in ieder geval met mijn eigen kinderen nooit gelukt. En we waren zeker niet braver dan menig ander kind. Iedereen nam zijn kinderen mee. Omdat we niet alleen naar de ochtenddienst gingen maar ook naar de middagdienst, had ik dus al jong reeds heel wat kerkdiensten achter de kiezen. Ik heb ervaring.

Een van mijn technieken om zo'n uur door te komen was om de drie pepermunten die ik meekreeg (nooit vier, nooit twee; altijd drie; mijn vroegste besef van de drie-eenheid was rond en wit), om die pepermunten rechtvaardig over het uur te verdelen. Daartoe moest ik de aanwezige klok stipt in de gaten houden. Een andere techniek was: lezen in je psalmboek. En dan vooral de kleine lettertjes achterin.

De teksten achterin dat psalmboek waren niet begrijpelijker dan de preek. Eerder nog raadselachtiger. Ik herinner me ergens ver achterin een bladzijde met "Belijdenis des Geloofs", artikel 1: "Dat er een eenig God is", artikel 2: "Door wat middel God van ons gekend wordt". Geen lectuur voor wie maar net heeft leren lezen. Maar omdat er weinig anders te doen viel, las ik dapper door. Het valt te vrezen dat wie niet reeds zo jong naar de kerk werd meegenomen, de "Nederlandse Geloofsbelijdenis" van Guido De Bres misschien wel nooit zal lezen.

Dat zou erg jammer zijn. Het is een van de meest fundamentele teksten van onze kerk. Hadden we in 2009 een Calvijnyaar, met nog meer recht moet 2011 een Guido-De-Bres-jaar worden. Zijn "Nederlandse Geloofsbelijdenis" is van 1561. Calvijn was voor de meeste mensen te moeilijk. Het is Guido De Bres geweest die met zijn "Geloofsbelijdenis"

Gemeente-uitstap: bezoek aan de Al Ihsaan moskee

Op zondag 18 juli jl. bezocht onze gemeente met een delegatie van ca. 20 mensen de Al Ihsaan-moskee in Leuven. De Al Ihsaan is sinds 2007 gehuisvest in de vroegere gebouwen van technologiebedrijf Option aan de Vaart en is een van de drie moskeeën in Leuven. Sinds mei 2009 werd deze moskee, als enige van de drie, officieel erkend. Niet zelden blijven islamitische geloofsgemeenschappen in de privé sfeer en treden weinig naar buiten. De Alihsaanmoskee werkt echter mee aan integratieprojecten en stelt haar deuren open voor iedereen die de moskee wil bezoeken. Ook wordt er in de moskee Nederlands gesproken.

De moslims van de Al Ihsaan ontvingen ons uiterst hartelijk en gastvrij, getuige ook het programma dat zij voor ons bezoek hadden samengesteld:

- Ontvangst.
- Uitleg over de Islam.
- Vragen beantwoorden van de bezoekers.
- Rondleiding in de moskee (1^e en 2^e verdieping).
- Ter afsluiting een traktatie van het huis.

Van dat programma nam het plenaire gesprek (uitleg over de Islam en vragen beantwoorden) verreweg de meeste tijd in beslag. Het was een geanimeerde ontmoeting waarbij wij heel wat informatie kregen over zowel de achtergronden van soennitische als sjiitische moslims en over de werking van deze Leuvense moskee.

Na afloop mochten wij van hen het compliment in de zak steken dat onze groep van alle groepen die hen tot nu toe bezocht hadden, het meest open en geïnteresseerd was. Of dat vooral iets zegt over de bezoekersgroepen die ons voorgingen of over ons, is vooralsnog een onbeantwoorde vraag.

Na een bezoek van ca. drie uur, namen wij afscheid met de wederzijds uitgesproken wens: “wordt vervolgd”.

Ernst Veen

Gemeente-uitstap: Museum M

Het nieuwe gebouw van museum M te Leuven werd op zondag 20 september 2009 geopend. Het prille begin van M ligt in het stadhuis van Leuven. Daar groeit een 18e-eeuws rariteitenkabinet vanaf 1823 - en over een periode van bijna 200 jaar - uit tot een stedelijk museum. Bij het begin van de 20e eeuw verhuist het museum naar de voormalige privéwoning van burgemeester Leopold Vander Kelen in de Vanderkelenstraat.

De idee van 'kunst als ambiente', kunst als deel van het leven en de maatschappij, sluit goed aan bij de diversiteit van het museum en is de basis voor een nieuw museumconcept.

Stéphane Beel Architecten wordt eind 2004 aangesteld als ontwerper van een nieuw museumcomplex. Beel spreidt zes bouwlagen over twee bestaande (het voormalige academiegebouw en de woning Vander Kelen-Mertens) en twee nieuwe panden.

Het depot, de vaste opstelling, de tijdelijke tentoonstellingen en de publiekswerking worden per laag verspreid over de hele locatie van het museum. De vaste collectie staat centraal. Het zwaartepunt ligt op de kunstproductie in Leuven en Brabant van de middeleeuwen tot de 19de eeuw. Daarnaast zijn er ook steeds tijdelijke tentoonstellingen. Zo bv. recentelijk de tentoonstelling van de Bijbel van Anjou. Naar aanleiding van het restauratiewerk aan deze Bijbel, waren de kostbare perkamenten folio's losgemaakt en konden aldus tentoongesteld worden voor het publiek.

Op zondagmiddag 31 oktober bezochten wij met ca. 25 mensen uit onze gemeente deze tentoongestelde 14e eeuwse Anjou Bijbel, welke in opdracht van Robert I van Anjou, koning van Napels, als geschenk voor zijn kleindochter Joanna en haar echtgenoot Andreas van Hongarije, omstreeks 1340 werd vervaardigd.

Na een culinair bezoek aan het museumrestaurant werden wij gedurende meer dan een uur kundig rondgeleid door een museumgids die ons inwijdde in de geheimen van deze unieke Bijbel.

Het werk wordt beschouwd als een topstuk van de miniatuurkunst uit de veertiende eeuw. Het is van groot belang voor de studie van het cultureel maatschappelijke leven in het middeleeuwse Zuid-Italië en voor de Italiaanse kunstgeschiedenis. Tevens is de Anjou-Bijbel belangrijk voor de geschiedenis van de tekst van de Vulgaat (Latijnse vertaling van de Bijbel door Hieronymus uit eind 4^e en begin 5^e eeuw.). Zo speelde de Anjou-Bijbel een rol bij de totstandkoming van de Leuvense vulgaatbijbel van 1547.

Na deze tentoonstelling verdwijnt de gerestaureerde maar kwetsbare Anjou Bijbel in de kluis van de Maurits Sabbebibliotheek, Faculteit Godgeleerdheid (K.U.Leuven). Vanaf dan is de bijbel alleen nog online te raadplegen.

Ernst Veen.

Gemeentenieuws

Doop

Op zondag 26 december, tweede Kerstdag, zal Sander van der Horst in onze kerk feestelijk gedoopt worden. Hij werd op 19 nov. jl. geboren in het gezin van Hendri en Jaconine van der Horst-Mussche.

Maria Kapel

Na lang wachten kregen wij in de maand november het verheugende bericht dat, naast de reeds toegekende subsidie voor de interne verbouwingen van de Maria Kapel, nu ook de bijkomende subsidie voor het milieuvriendelijke verwarmingssysteem is goedgekeurd. Dat betekent dat de architect kan beginnen met het organiseren van de openbare aanbesteding. Zijn prognose is dat na de bouwvakvakantie in 2011 de aanpassingswerken zullen zijn aanbesteed en dat de werken niet lang na de zomervakantie zullen starten.

Lees- en gesprekskring 2011: Dé historische waarheid over Jezus ... heeft niemand in pacht.

Over Jezus heeft zowat iedereen een mening, maar bijbelstudie leert dat het heel moeilijk is te weten wie Jezus was of wat hij gezegd en gedaan heeft. Het “enige geldige Jezusbeeld” bestaat niet. Terwijl men vroeger dé historische Jezus eens en voor altijd wilde definiëren, is tegenwoordig het inzicht gegroeid dat we moeten aanvaarden dat er meerdere Jezusbeelden zijn. Ook Jezus krijgt zijn identiteit voor een groot deel door de waarneming die anderen over hem hadden en hebben.

Een zoektocht naar de historische Jezus aan de hand van het boek “Jezus, toen, nu en dan” van prof. Geert Van Oyen, uitg. Acco, Leuven 2005.

Prof Van Oyen is hoogleraar Nieuwe Testament in Louvain La Neuve en inwoner van Leuven. Op de slotzitting van deze gesprekskring hopen wij Geert Van Oyen zelf te kunnen uitnodigen om hem al onze tijdens de gesprekskring verzamelde vragen en opmerkingen voor te leggen.

Data: op de woensdag-avonden:

1^e cyclus: 23 februari; 16 maart; 6 april; 27 april; 18 mei; 15 juni; (*reservedatum*: 29 juni).

Locatie: in de koffiezaal van de crypte van het Jezuietenhuis,
Waversebaan 220, 3001 Heverlee.

Tijdstip: van 20u.-22u.

Iedereen van harte welkom.

Oecumenische viering

Zoals reeds vele jaren traditie is, zal er ook in 2011 weer tijdens de Internationale Bidweek van de Eenheid (18-25 januari) een oecumenische viering plaatsvinden, samen met de parochie van de Antonius kerk, waar onze gemeente, na het noodgedwongen verlaten van het Amfiteater (Rega-gebouw: zie voorkant van deze Kerkbrief) aan de Kapucijnenvoer, meer dan een jaar lang als gastgemeente op de zondagochtenden gebruik mocht maken van de gebedsruimte. Op het moment van het ter perse gaan van deze Kerkbrief is de locatie en het aanvangsuur nog niet geheel zeker. Vermoedelijk zal deze viering plaatsvinden in onze crypte op zondag 23 januari 2011. U hoort er nog meer van.

Protestantse radio en televisie-uitzendingen

Radio:

productie Frank Marivoet

VRT – Radio 1 – woensdag om ongeveer 20u.04

8 dec.: Mens voor de mensen zijn: Soberheid.

22 dec.: Bij de tijd: Gedragen tot opstaan.

25 dec.: zaterdag om 9u.30. Kerstmeditatie door ds. A.R.
Beukenhorst.

TV-EREDIENSTEN :

VRT op TV “één” en “Canvas”

Productie Nora Nys

25 dec.:zaterdag op “één” om 10u.00 Eurovisiekerstviering. Verzorgd door
France 3,

vertaling en commentaar: Frank Marivoet.

Website: www.vpkb.be/pro

Verantw.Uitg.: F.Marivoet, Celestijnenlaan 7/21, 3001 Heverlee.

Secr.:H.Sinnaghel - Oudstrijdersplein 15/101 - 8430 Middelkerke. Tel.:
059/30.84.33

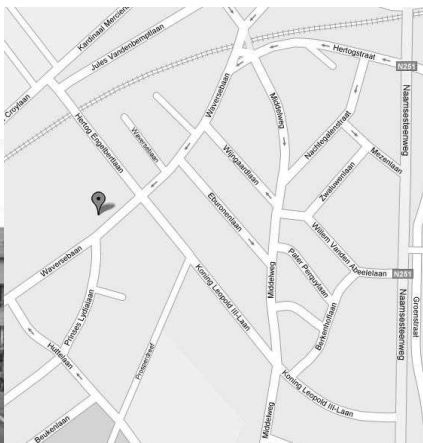
Bereikbaarheid kapel

Volg op de ring van Leuven richting Namen. Aan de Naamsepoort (bij de Delhaizewinkel) verlaat u de ring en neemt de Naamssesteenweg (N251) tot voorbij de spoorweg.

Vanaf deze steenweg rijdt u naar de Waversebaan via

- de Hertogstraat (loopt uit op de Waversebaan, sla linksaf)
- de Koning Leopold III-laan (Waversebaan is de 3° links)

Aan de rechterzijde ziet u het Jezuietenhuis (zie foto). Ga op de meest linkse parkeerplaats staan. Het pijltje op de foto geeft de toegangsddeur aan. Ga rechtsaf de gang in, door de dubbele deur, tot u aan een open ruimte links komt. Daar is de grote ingangsddeur van onze kapel, “de crypte”.

De kerkbrief verschijnt vier maal per jaar

Bijdragen voor komende nummers kunt u respectievelijk inleveren vóór 1 maart, 1 juni, 1 september of 1 december.

Secretariaat

Dirk Vercruysse

Lipsestraat 121

3150 Tildonk

kerkbrievfpkbleuven@hotmail.com